

Spolkový ústavní soud podminoval svým rozhodnutím o kvantitativním uvolňování celý evropský právní systém

- CZ24 News | 8. května 2020

NĚMECKO: Spolkový ústavní soud podminoval svým rozhodnutím o kvantitativním uvolňování celý evropský právní systém.

Martin Sandbu komentuje aktuální rozsudek německého Spolkového ústavního soudu. Podle něj je tento rozsudek zcela mylný a velmi špatně načasovaný.

Investoři měli strach předtím, než německý ústavní soud vynesl rozsudek. Nicméně to, co se soudu teď podařilo, je naprostá katastrofa, píše Sandbu. Soud totiž neřekl, že „teď“ je kvantitativní uvolňování nelegální. Místo toho dal bombu pod celý evropský právní systém.

Německý soud totiž sdělil, že rozhodnutí Evropského soudního dvora je neadekvátní, a tím vlastně na sebe vzal roli interpretace evropského práva! Výklad smluv EU byl postaven hlavu, píše Sandbu. A navíc byla stanovena tříměsíční lhůta, do kdy se má Evropská centrální banka podvolit rozsudku německého Spolkového ústavního soudu. V případě, že by k tomu došlo, potom se německé instituce, včetně Bundesbanky, nesmí účastnit programu kvantitativního uvolňování. Těžko říct, co je horší.

Spolkový ústavní soud akcentoval „proporcionalitu“ jako princip ukotvený ve smlouvách. Každá instituce, a tedy také Evropská centrální banka, může využívat své kompetence jen do míry, která odpovídá stanoveným cílům. Přitom už v roce 2018 Evropský soudní dvůr rozhodl, že QE (kvantitativní uvolňování) je legální.

Jenže německý soud to vidí zcela jinak. Došel tak k závěru, že ECB nemá dělat to, co je legální. Má ale postupovat tak, aby se vyrovnávaly vedlejší efekty její politiky, což by příslušelo jiným institucím.

Nu a dobře víme, co asi tak trápí německý ústavní soud. Je to ona známá dogmatická litanie, která zní z ortodoxního Německa. Kvantitativní uvolňování pomáhá vládám, škodí těm, kteří spoří (ergo Němcům), a umožňuje ekonomicky nezdravým firmám dál přežívat.

Dále Spolkový ústavní soud požaduje, aby ECB dostála jeho rozsudku a zakazuje německým institucím se na programu QE podílet. ECB má tedy provést „zvážení proporcionality.“

Rozsudek německého soudu může být velice nebezpečný precedent. I další ústavní soudy jiných zemí se mohou postavit evropskému právu a také rozsudkům Evropského soudního dvora.

Ale co by vlastně znamenala doktrína „Karlsruhe“? Mandát ECB spočívá v pomoci evropským ekonomickým politikám a nikde tam není nic o „balancování efektů.“

Sandbu dochází k šokujícímu závěru. Německý rozsudek by znamenal, že by se nezávislost centrální banky měla v balancování podřídít fiskálním a ekonomickým cílům EU. To, že tento návrh přichází právě z Německa, už nemůže být větší ironie.